

Landsdele vide, at nu er de danske Statsborgere og maa rette sig efter de for den danske Stat gældende Love.

Det ærede Medlem Hr. Gamborg ankede over den Maade, hvorpaa Statsregnskabet er affattet. Dette vedrører ikke mig, det vedrører Finansministeren. Men det ærede Medlem beklagede sig endvidere over, at Hærens Krudtværk kun viste Balance. Dette er imidlertid ikke rigtigt, thi der er paa det foreliggende Finanslovsforslag et Overskud af 6 360 Kr. Det findes paa Krudtværkets Budget opført under Udgiftsposten: Indbetaling i Statskassen. At man har undladt at anføre dette i Sammendraget, kan jeg ikke gøre for; det er en Føjtagelse, der er sket fra anden Side. Men et Overskud er der allsaa. Krudtværket har imidlertid arbejdet under ret vanskelige Forhold. Det vil være det ærede Medlem bekendt, at jeg endogsaa i sin Tid fik Bebrejdelser for en Synd, jeg ikke havde begaaet, idet man bebrejdede mig, at der var solgt Ammunition fra Danmark til Finland. Naar man overhovedet vil forbyde den Slags Ting indenfor de neutrale Lande, Lande, der ikke er i Krig med nogen anden Magt, vil man ikke kunne opnaa en bedre Balance paa Krudtværkets Regnskab. Krudtværket har vist sig at arbejde saa billigt, som det paa nogen Maade er muligt under de givne Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Gamborg kom endvidere ind paa en Omtale af Indkvarteringen af Soldater paa Kronborg Slot. Det ærede Medlem fremsatte ret stærkt Bebrejdelser mod mig som Forsvarsminister paa Grund af, at jeg endnu ikke har villet flytte Soldaterne bort fra Kronborg til de sønderjydske Landsdele eller et andet Sted; og i sin Iver paakaldte han to af mine Kolleger, den ærede Indenrigsminister og den ærede Handelsminister, og bad dem om for Alvor at tage sig af mig, for at vi kunde faa det Spørgsmaal ordnet saa hurtigt som muligt. Jeg ved nok, at naar det ærede Medlem er ivrig i en Sag, bruger han stærke Ord, og det skal han have Lov til. I dette Tilfælde har de ikke virket paa mig. Jeg gør opmærksom paa, at han ikke havde behøvet at henvende sig til mine to ærede Kolleger, thi de har forlængst forhandlet med mig angaaende dette Spørgsmaal; særlig har den højtærede Indenrigsminister forlængst forhandlet med mig derom.

Som det vil erindres, var der i sin Tid megen Strid angaaende Garnisonsbyerne, idet der navnlig fra Overkommandoens Side blev anket over, at Byer som Helsingør, Fredericia og Nyborg under de da-

værende Forhold skulde beholde deres Garnisoner. De Forhandlinger, der derom blev ført, endte med, at Helsingør fik Lov til at beholde sin Garnison, og en af de ivrigste for at komme til denne Overenskomst, var den socialdemokratiske Rigsdagsmand, Chr. Rasmussen, der desværre er afgaaet ved Døden. Ved disse Forhandlinger, der blev ført for en 9—10 Aar siden, fik Helsingør Lov til at beholde sin Garnison indtil videre. Det blev krævet, at Kommunalbestyrelsen skulde henlægge flere Tønder Land til Øvelsesplads, og dertil erklærede den sig villig mod, at Forsvarsministeriet gik ind paa, at Helsingør skulde bevare sin Garnison i det mindste til Aar 1922. Under denne Overenskomst staar mit Navn, og jeg holder paa, at et Ord er et Ord og en Mand er en Mand. Naar Kommunalbestyrelsen i Helsingør ikke ønsker at komme af med Garnisonen, staar den afsluttede Overenskomst ved Magt indtil videre. Jeg er villig til at gøre, hvad jeg kan i Fremtiden for, at dette Spørgsmaal kan løses paa en rimelig Maade, og Slottet overgaa til anden Benyttelse; men i Øjeblikket ser jeg mig ikke i Stand til at gøre noget.

Til det ærede Medlem Hr. Gamborg, der tog sig saa varmt af mig i denne Sag, vil jeg i øvrigt sige, at hvis denne Sag har ligget ham lige saa meget paa Sinde tidligere som nu, kunde han have benyttet den gode Lejlighed, han havde, da hans Partifæller var ved Magten, da Hr. Forsvarsminister Munch beklædte denne Plads, som jeg nu har inde. Men det lader ikke til, at det ærede Medlem havde Magten over sin egen Partifælle. Hvorledes kan han saa i dette Øjeblik tro, at jeg nu skulde træffe en Ordning, der strider mod den Aftale jeg selv som Forsvarsminister har sluttet?

Det ærede Medlem Hr. Pürschel var stærkt inde paa det heldige eller ikkeheldige i den nuværende militære Retspleje. Den nuværende militære Retspleje er, som bekendt, af ny Dato. Den er gennemført ved Lov, og denne Lov maa jeg respektere. Naar det ærede Medlem, særlig under Hensyn til en Artikel, der er blevet offentlig fremsat af Auditor Eide —, mente, at have et godt Angrebsvaaben mod den gældende Ordning og det Resultat, den har bragt, tror jeg dog ikke, det ærede Medlem er heldig i saa Henseende. Det er mig kært, at jeg i saa Henseende kan støtte mig paa en Autoritet, der er større end Auditørerne, hvor megen Respekt jeg end har for disse.